

г. издава най-оригиналното си творение — сбирката „На острова на блаженитѣ“, въ която собственитѣ си лирически и лиро-епически творения приписва на осемнадесетъ автори отъ „Острова на блаженитѣ“.

Презъ сжщата година презъ юний, когато се свика всеславянскиятъ съборъ въ София, Славейковъ, заедно съ други наши общественици, се обявява противъ него, като излиза съ „Отворено писмо до делегатитѣ на славянския съборъ“ (в. Камбана) и произнася изобличително слово на устроеното протестно събрание противъ този съборъ. Презъ 1911 г. заминава въ командировка въ Цариградъ, Атина, Римъ, Неаполъ и е поразенъ отъ всичко видено. Особено е плененъ отъ паметницитѣ на античното, сръдновѣковно и ренесансово изкуство въ Италия, която за него отъ този моментъ става най-привлѣкателната — „обетована земя“.

Презъ сжщата година, обаче, идва на власт Народната партия — съ министъръ на народното просвѣщение С. С. Бобчевъ, неприязнено настроенъ спрямо Славейкова особено поради горната му речъ и „Отвореното писмо“. Вестъта за идване на власт на С. С. Бобчевъ заварва поета при една екскурзия въ Соренто, и той, „следъ дълго мълчание“, промълвилъ: „Сега Бобчевъ ще си отмъсти“. И наистина, щомъ пристигнали въ Римъ, съобщаватъ имъ, че новото правителство дири вече Пенча, „подъ дърво и камъкъ“¹⁾. Предписватъ му веднага да се върне, макаръ и недовършилъ мисията си — изучаване библиотечното дѣло на Западъ. На 18. VII. 1911 г. се получава запо-

¹⁾ Изъ едно писмо на М. Бѣлчева до Б. Пеневъ (непечатано).